

Prístup verejnosti k dokumentom za obdobie 2009 – 2010

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. septembra 2011 o prístupe verejnosti k dokumentom (článok 104 ods. 7 rokovacieho poriadku) za obdobie 2009 – 2010 (2010/2294(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 1, 10 a 16 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ) a články 15 a 298 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, najmä na jej články 41 (právo na dobrú správu vecí verejných) a 42 (právo na prístup k dokumentom),
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie¹,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1700/2003 z 22. septembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS, Euratom) č. 354/83 o otvorení historických archívov Európskeho hospodárskeho spoločenstva a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu pre verejnosť²,
- so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva³,
- so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a Všeobecného súdu o prístupe k dokumentom, a najmä na rozsudky Súdneho dvora vo veci *Turco* (spojené veci C-39/05 P a C-52/05 P)⁴, *Bavarian Lager* (vec C-28/08)⁵, *Volker und Marcus Schecke* (spojené veci C-92/09 and C-93/09)⁶, *Technische Glaswerke Ilmenau - TGI* (C-139/07 P)⁷ a *API* (spojené veci C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P)⁸, a na rozsudky Všeobecného súdu vo veciach *Access Info Europe* (T-

¹ Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

² Ú. v. EÚ L 243, 27.9.2003, s. 1.

³ Ú. v. EÚ L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁴ Rozsudok z 1. júla 2008 v spojených veciach C-39/05 P a C-52/05 P, *Švédsko a Turco/Rada*, Zb. 2008, s. I-4723.

⁵ Rozsudok z 29. júna 2010 vo veci C-28/08 P, *Komisia/Bavarian Lager*, zatiaľ neuvverejnený v zbierke.

⁶ Rozsudok z 9. novembra 2010 v spojených veciach C-92/09 P a C-93/09 P, *Volker und Markus Schecke GbR a Hartmut Eifert/Land Hessen*, zatiaľ neuvverejnené v Zb.

⁷ Rozsudok z 29. júna 2010 vo veci C-139/07 P, *Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau*, zatiaľ neuvverejnený v zbierke.

⁸ Rozsudok z 21. septembra 2010 v spojených veciach C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, *Švédsko a API/Komisia*, zatiaľ neuvverejnený v zbierke.

233/09)¹, *MyTravel* (vec T-403/05)², *Borax* (veci T-121/05 a T-166/05)³, *Joséphidès* (vec T-439/08)⁴, *Co-Frutta* (spojené veci T-355/04 a T-446/04)⁵, *Terezakis* (vec T-380/04)⁶, *Agrofert Holdings* (vec T-111/07)⁷ a *Editions Jacob* (vec T-237/05)⁸,

- so zreteľom na činnosti a dokumenty Európskeho ombudsmana o poskytovaní prístupu k dokumentom, ako aj európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov, čo sa týka spravodlivej rovnováhy medzi transparentnosťou a ochranou údajov,
- so zreteľom na návrh Komisie z 30. apríla 2008 na prijatie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (KOM(2008)0229),
- so zreteľom na návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (KOM(2011)0137) z 20. marca 2011, ktorý vypracovala Komisia,
- so zreteľom na Dohovor Európskej hospodárskej komisie OSN (EHK OSN) z roku 1998 o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor),
- so zreteľom na dohovor Rady Európy z roku 2008 o prístupe k úradným dokumentom,
- so zreteľom na výročné správy Rady, Komisie a Európskeho parlamentu za roky 2009 a 2010 o prístupe k dokumentom v súlade s článkom 17 nariadenia (ES) č. 1049/2001,
- so zreteľom na Rámcovú dohodu z roku 2010 o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou⁹,
- so zreteľom na medziinštitucionálnu dohodu z 20. novembra 2002 medzi Európskym parlamentom a Radou týkajúcu sa prístupu Európskeho parlamentu k citlivým informáciám Rady v oblasti bezpečnostnej a obrannej politiky¹⁰,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia zo 14. januára 2009 o prístupe verejnosti

¹ Rozsudok z 22. marca 2011 vo veci T-233/09, *Access Info Europe/Rada*, zatiaľ neuverejnený v zbierke.

² Rozsudok z 9. septembra 2008 vo veci T-403/05, *MyTravel/Komisia*, Zb. 2008, s. II-2027.

³ Rozsudok z 11. marca 2009 vo veci T-121/05, *Borax Europe/Komisia*, Zb. 2009, s. II-27.

⁴ Rozsudok z 21. októbra 2010 vo veci T-439/08, *Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA*, zatiaľ neuverejnený v zbierke.

⁵ Rozsudok z 19. januára 2010 v spojených veciach T-355/04 a T-446/04, *Co-Frutta/Komisia*, Zb. 2010, s. II-1.

⁶ Rozsudok z 30. januára 2008 vo veci T-380/04, *Terezakis/Komisia*, Zb. 2008, s. II-11.

⁷ Rozsudok zo 7. júla 2010 vo veci T-111/07, *Agrofert Holding/Komisia*, zatiaľ neuverejnený v zbierke.

⁸ Rozsudok z 9. júna 2010 vo veci T-237/05, *Éditions Jacob/Komisia*, zatiaľ neuverejnený v zbierke.

⁹ Ú. v. EÚ L 304, 20.11.2010, s. 47.

¹⁰ Ú. v. ES C 298, 30.11.2002, s. 1.

k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie¹, z 25. novembra 2010 o výročnej správe o činnosti Európskeho ombudsmana za rok 2009² a zo 17 decembra 2009 o zlepšení právneho rámca pre prístup k dokumentom potrebnom po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, nariadenie (ES) č. 1049/2001³,

- so zreteľom na článok 48 a článok 104 ods. 7 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (A7-0245/2011),
- A. keďže Lisabonskou zmluvou sa zaviedol nový ústavný rámec inštitucionálnej transparentnosti EÚ v záujme otvorenej, efektívnej a nezávislej európskej administratívy ustanovením neochvejného základného práva prístupu k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr EÚ, keďže zmluva priznáva toto právo nielen občanom EÚ, ale aj akejkolvek fyzickej alebo právnickej osobe s bydliskom v členskom štáte, a malo by sa uplatňovať v súlade so všeobecnými zásadami a obmedzeniami (stanovenými s cieľom chrániť určité verejné alebo súkromné záujmy) stanovenými v predpisoch prijatých Európskym parlamentom a Radou (článok 15 ZFEÚ),
- B. keďže v súčasnosti platí všeobecné pravidlo, že by sa mal plne zabezpečiť prístup k legislatívnym dokumentom, zatiaľ čo by sa mali zužovať výnimky týkajúce sa nelegislatívnych dokumentov, a keďže tieto dva prístupy by sa nemali navzájom narúšať,
- C. keďže v nových zmluvách sa už neuvádza odkaz na „zachovanie účinnosti rozhodovacieho procesu Rady“ (články 255 a 207 ods. 3 bývalej ZES), tzv. priestor na zamyslenie, ako možné obmedzenie transparentnosti, pokiaľ ide o legislatívne postupy; keďže v prípade správneho konania by tzv. priestor na zamyslenie mal byť vymedzený v súlade s článkom 1 ZEÚ a článkom 298 ZFEÚ, ktoré vyžadujú otvorenú, efektívnu a nezávislú administratívu,
- D. keďže transparentnosť je podstatnou časťou participatívnej demokracie a dopĺňa zastupiteľskú demokraciu, na ktorej je založené fungovanie EÚ, ako sa výslovne uvádza v článkoch 9 – 11 ZEÚ, čo občanom umožňuje zúčastňovať sa na rozhodovacom procese a vykonávať verejnú kontrolu, a tak zaručovať legitímnosť demokratického politického systému,
- E. keďže občania požadujú väčšiu mieru demokracie a transparentnosti, otvorenosť inštitúcií a politických aktérov a razantnejší boj proti korupcii; keďže prístup k dokumentom a informáciám je jedným zo spôsobov, ako zabezpečiť, aby sa občania mohli zapájať do demokratického procesu a aby sa predchádzalo korupcii a bojovalo proti nej,
- F. keďže EÚ čoraz viac riskuje, že sa stane terčom kritiky z dôvodu neustále nedostatočnej transparentnosti, otvorenosti a prístupu občanov k dokumentom a informáciám, čoho príkladom je nemožnosť prijať nové nariadenie o práve na prístup k dokumentom v dôsledku toho, že Komisia odmieta prijať zmeny a doplnenia Európskeho parlamentu a členské štáty nie sú ochotné sprístupňovať svoje dokumenty, diskusie a rokovania občanom a Európskemu parlamentu,

¹ Ú. v. EÚ C 46 E, 24.2.2010, s. 80.

² Prijaté texty, P7_TA(2010)0435.

³ Ú. v. EÚ C 286 E, 22.10.2010, s. 12.

- G. keďže na úrovni EÚ by sa mali prijať ďalšie a prísnejšie opatrenia proti korupcii s cieľom zabezpečiť, aby inštitúcie EÚ boli proti nej imúnne na všetkých úrovniach a všade, a keďže Parlament by sa mal poučiť z nedávnych negatívnych skúseností vypracovaním pravidiel o vzťahoch poslancov a zamestnancov Európskeho parlamentu s lobistami a záujmovými skupinami vrátane pravidiel zabezpečujúcich väčšiu transparentnosť,
- H. keďže v záujme zaručenia zodpovednosti a legitímnosti demokratického politického systému majú občania právo vedieť, ako ich zástupcovia konajú po zvolení alebo vymenovaní do verejných orgánov alebo pri zastupovaní členských štátov na európskej alebo medzinárodnej úrovni (zásada zodpovednosti), ako funguje rozhodovací proces (vrátane dokumentov, pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, harmonogramu, zainteresovaných aktérov, odovzdaných hlasov atď.) a akým spôsobom a s akými výsledkami sa pridelujú a vynakladajú verejné prostriedky (zásada vysledovateľnosti finančných prostriedkov),
- I. keďže súčasné nariadenie (ES) č. 1049/2001 neposkytuje jednoznačné vymedzenia niektorých dôležitých aspektov, ako sú právo veta členských štátov, obmedzenia „priestoru na zamyslenie“, jednoznačné a presné vymedzenie výnimiek, klasifikácia dokumentov a rovnováha medzi transparentnosťou a ochranou údajov,
- J. keďže vstúpením Lisabonskej zmluvy do platnosti EÚ nadobudla nové právomoci v oblasti trestného práva (články 82 a 83 ZFEÚ) a policajnej spolupráce; keďže takéto nové právomoci by mohli ovplyvňovať základné ľudské práva a zvýrazňujú potrebu otvorenejšieho legislatívneho postupu,
- K. keďže článkom 15 ZFEÚ a článkom 42 Charty základných práv sa zavádza široký pojem „dokument“, ktorý sa vzťahuje na informácie bez ohľadu na ich nosič,
- L. keďže uplatňovanie nariadenia (ES) č. 1049/2001 nie je jednotné, pretože zo štatistík vyplýva, že medzi jednotlivými inštitúciami existujú rozdiely; keďže kvantitatívne údaje obsiahnuté vo výročných správach za rok 2009 vo vzťahu k uplatňovaniu nariadenia (ES) č. 1049/2001 inštitúciami EÚ naznačujú všeobecný pokles počtu a miery zamietnutí, a to na 12 %¹ (16 % v roku 2008) v Parlamente (33 prípadov), 22,5 %² (28 % v roku 2008) v Rade (2254 prípadov) a 11,65 % (13,99 % v roku 2008) v Komisii (589 prípadov), zatiaľ čo príčiny zamietnutia sa v roku 2009 v inštitúciách EÚ rôznili, pričom jednou z najčastejších výnimiek bola ochrana rozhodovacieho procesu (Parlament 39,47 %³, Rada 39,2 % pre prvé žiadosti⁴ a Komisia 26 %⁵),

¹ V roku 2010 to bolo 9 %.

² 36,1 % bez čiastočne zverejnených dokumentov. V roku 2010 bola miera zamietnutia 13,3 % (29,1 % bez čiastočne zverejnených dokumentov).

³ 37 % v roku 2010.

⁴ 33 % v roku 2010 pre prvé žiadosti.

⁵ Ďalšími hlavnými dôvodmi v roku 2009 boli: v prípade Európskeho parlamentu ochrana súkromia (26 %) a ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovaní a kontrol (15 %), v prípade Rady (prvé žiadosti) ochrana verejných záujmov týkajúcich sa medzinárodných vzťahov (22,7 %), verejnej bezpečnosti (5,6 %) a obrany a vojenských vecí (2,5 %) a v prípade Komisie (prvé žiadosti) ochrana inšpekcií (27,6 %) a obchodných záujmov (13,99 %).

- M. keďže Všeobecný súd vo veci *Toland/Parlament*¹ zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu o odmietnutí prístupu k správe Útvary pre vnútorný audit z 9. januára 2008 s názvom „Audit príspevkov na asistenta“;
- N. keďže, čo sa týka citlivých dokumentov, Komisia a Európsky parlament v roku 2009 do svojich registrov takéto dokumenty nezaradili, zatiaľ čo Rada do svojho registra vložila 157 citlivých dokumentov označených ako „CONFIDENTIEL UE“ alebo „SECRET UE“ z celkového počtu 445 dokumentov, ktoré boli takto klasifikované;
- O. keďže medzinárodné zmluvy majú právne účinky v právnom poriadku EÚ, ktoré sú podobné ako právne účinky vnútorných právnych predpisov EÚ, a keďže verejnosť by mala byť o medzinárodných zmluvách informovaná a mal by sa jej umožniť prístup k dokumentom, ktoré sa ich týkajú;
- P. keďže nariadenie (ES) č. 1049/2001 stanovuje inštitúciám povinnosť zvážiť čiastočný prístup k dokumentu, ak sa výnimka vzťahuje len na niektoré jeho časti; keďže poskytnutý čiastočný prístup je často neprimerane obmedzený a platí len pre názov alebo úvodné odseky dokumentov, zatiaľ čo prístup k podstatným odsekmi sa zamietá;
- Q. keďže článok 41 Charty základných práv stanovuje „právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva“; a keďže v uplatňovaní tohto práva pretrvávajú vážne medzery, čo vytvára tlak na odvolávanie sa na pravidlá prístupu verejnosti k spisom, ktoré sa týkajú jednotlivcov;
- R. keďže článok 15 ZFEÚ ukladá všetkým inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram EÚ jednoznačnú povinnosť „vykonávať ich prácu čo najotvorenejšie“; keďže táto povinnosť sa vzťahuje aj na výbory, ktoré pomáhajú Komisii pri plnení jej úloh; keďže táto povinnosť sa nerešpektuje v štandardnom rokovanom poriadku Komisie pre výbory, ktorý stanovujú, že všetky rokovania výborov a dokumenty týkajúce sa postupu komitológie majú byť dôverné;

Prístup k dokumentom ako základné právo

1. pripomína, že transparentnosť je všeobecné pravidlo a že Lisabonskou zmluvou (a následným nadobudnutím záväznej právnej sily Charty základných práv EÚ) sa stala právne záväzným základným právom občanov, takže všetky rozhodnutia zamedzujúce prístup k dokumentom sa musia zakladať na jednoznačných a presne vymedzených výnimkách, ktoré sú založené na riadnych argumentoch a rozumne vysvetlené a ktoré umožňujú občanom porozumieť zamietnutiu sprístupnenia a využívať zákonné opravné prostriedky, ktoré sú im k dispozícii;
2. domnieva sa, že EÚ by mala ísť príkladom a byť vzorom inštitucionálnej transparentnosti a modernej demokracie pre členské štáty, ako aj pre tretie krajiny;
3. pripomína, že transparentnosť je najlepší spôsob na zamedzenie korupcii, podvodom, konfliktu záujmov a zlému hospodáreniu;

¹ Rozsudok zo 7. júna 2011 vo veci T-471/08, *Toland/Parlament*, zatiaľ neuvverejnený v zbierke.

4. vyzýva inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ vrátane novovytvorenej Európskej služby pre vonkajšiu činnosť, aby okamžite a plne uplatňovali nariadenie (ES) č. 1049/2001 tak, ako si to zmluvy vyžadujú, a aby v tomto ohľade zverejnili výročnú správu, ako sa vyžaduje podľa článku 17 nariadenia (ES) č. 1049/2001;
5. poukazuje na to, že zásahy Súdneho dvora, Európskeho ombudsmana a európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS), ktorí v zásade zaujímajú stanoviská k jednotlivým veciam, nemôžu nahradiť legislatívnu činnosť, čo sa týka právnej istoty a rovnosti pred zákonom; vyjadruje poľutovanie nad tým, že hoci Súdny dvor ustanovil jednoznačnú zásadu, napríklad vo veci *Turco* o legislatívnej transparentnosti, táto zásada sa stále nedodríava; v dôsledku toho opakuje svoju výzvu inštitúciám, aby sa podriadili rozsudku vo veci *Turco* o stanoviskách právnych služieb vypracovaných v rámci legislatívneho postupu; znovu potvrdzuje, že zákonodarca musí riešiť a prekonávať problémy zdôraznené v judikatúre Súdneho dvora a právo na prístup k dokumentom musí uplatňovať plne a vo väčšom rozsahu v duchu úprav novej zmluvy, ktoré jednoznačne stanovujú základné právo na prístup k dokumentom;
6. považuje za potrebné revidovať nariadenie (ES) č. 1049/2001 s cieľom objasniť niektoré jeho ustanovenia, presne vymedziť a zúžiť jeho výnimky a zabezpečiť, aby tieto výnimky nenarušili transparentnosť, ktorú zabezpečujú zmluvy a charta; domnieva sa, že táto revízia by mala posilniť právo na prístup k dokumentom bez toho, aby akokoľvek znížila existujúce normy pre ochranu tohto práva, pričom by sa pri nej zohľadnila judikatúra Súdneho dvora; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že revidované nariadenie by malo byť jednoduché a prístupné občanom, aby mohli efektívne využívať svoje právo;
7. domnieva sa, že návrh Komisie z roku 2008 na zmenu a doplnenie nariadenia (ES) č. 1049/2001 nezlepšuje transparentnosť EÚ na úroveň požadovanú Lisabonskou zmluvou, ale naopak, že mnohé z pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré Komisia navrhla, v skutočnosti znižujú existujúcu úroveň; predovšetkým sa domnieva, že zmena a doplnenie článku 3, ktorú navrhuje Komisia a ktorá výrazne zužuje vymedzenie pojmu „dokument“ v porovnaní so súčasným stavom, je v rozpore s Lisabonskou zmluvou; vyzýva Komisiu, aby predložila revidovaný návrh revízie nariadenia (ES) č. 1049/2001, ktorý by plne zohľadňoval požiadavky na väčšiu transparentnosť zakotvené v Lisabonskej zmluve, uvedené v judikatúre Súdneho dvora a vyjadrené v rámci predchádzajúcej činnosti Európskeho parlamentu;
8. pripomína, že Súdny dvor objasnil vo veci *Švédsko/Komisia* (vec C-64/05 P)¹, že členské štáty nemajú absolútne právo veta, pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce z týchto členských štátov, ale iba možnosť konzultačného postupu, ktorého cieľom je posúdiť, či sa na dokumenty uvedené v nariadení (ES) č. 1049/2001 vzťahuje výnimka²; nazdáva sa, že je potrebné legislatívne objasnenie právnych predpisov s cieľom zaistiť správne uplatňovanie tejto judikatúry, aby sa zamedzilo stále jestvujúcim prietahom a sporom, ako sa ukázalo vo veci *IFAW*³;

¹ Rozsudok z 18. decembra 2007 vo veci C-64/05 P, *Švédsko/Komisia*, Zb. 2007, s. I-11389.

² *Švédsko/Komisia*, bod 76.

³ Rozsudok z 13. januára 2011 vo veci T-362/08, *IFAW/Komisia*, zatiaľ neuvverejnený v zbierke.

9. pripomína, že článok 9 nariadenia (ES) č. 1049/2001 o citlivých dokumentoch je kompromisom, ktorý už neodzrkadľuje nové ústavné a zákonné povinnosti po Lisabonskej zmluve;
10. zdôrazňuje, že klasifikácia dokumentov priamo ovplyvňuje prístup občanov k dokumentom; pripomína, že súčasný systém klasifikácie funguje len na základe medziinštitucionálnych dohôd a je náchylný na prílišnú klasifikáciu; požaduje spoločné pravidlá klasifikácie vo forme nariadenia;
11. vyzýva najmä Radu, aby zaručila Európskemu parlamentu plný prístup k utajovaným dokumentom súvisiacim s medzinárodnými dohodami, ako sa uvádza v článku 218 ZFEÚ, aby sa zamedzilo medziinštitucionálnym problémom, ktoré sa napríklad vyskytli v otázke prístupu EÚ k Európskemu dohovoru o ľudských právach (EDLP), schengenského hodnotenia týkajúceho sa Bulharska a Rumunska, Obchodnej dohody proti falšovaniu (ACTA) alebo dialógu medzi EÚ a Čínou o ľudských právach;
12. zdôrazňuje dôležitú úlohu riadnych pravidiel klasifikácie pre lojálnu medziinštitucionálnu spoluprácu; víta v tejto súvislosti medziinštitucionálne dohody o klasifikácii a prístupe k dokumentom, hoci tieto dohody nemôžu nahradiť riadny legislatívny základ; žiada v tejto súvislosti Radu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť, aby nasledovali vzor novej medziinštitucionálnej dohody medzi Parlamentom a Komisiou a čo najrýchlejšie uzavreli podobnú dohodu s Európskym parlamentom;
13. vyzýva inštitúcie EÚ, aby sa zasadili o prijatie transparentnejších pravidiel o slobode informácií, ktoré budú plne zohľadňovať návrhy v tejto správe, nedávnu judikatúru a nové zmluvy;
14. pripomína, že rozsudok Súdneho dvora v spoločných veciach *Švédsko a Turco/Rada* zdôraznil povinnosť zachovania transparentnosti v legislatívnom postupe, pretože „transparentnosť v tomto prípade prispieva k posilneniu demokracie tým, že občanom umožňuje kontrolovať všetky informácie, na základe ktorých bol vydaný právny akt“¹; preto zdôrazňuje, že akékoľvek výnimky týkajúce sa legislatívneho postupu vrátane právneho poradenstva by mali byť presne obmedzené a tzv. priestor na zamyslenie by mal byť úzko vymedzený²;
15. zdôrazňuje, že bez ohľadu na túto jednoznačnú zásadu sa to v praxi stále neuplatňuje, ako sa ukázalo v nedávnom rozsudku vo veci *Access Info Europe*³, čo sa týka zamietnutia Rady zverejniť stanoviská členských štátov k navrhovanému prepracovaniu nariadenia (ES) č. 1049/2001, a vo veci *ClientEarth/Rada*⁴, v ktorej pojednáva Všeobecný súd, o právnom stanovisku týkajúcom sa prepracovania nariadenia (ES) č. 1049/2001; konštatuje, že zverejnenie stanovísk členských štátov na rokovaní o nariadení (ES) č. 1049/2001 a mnoho ďalších prijatých opatrení v žiadnom prípade neohrozilo rozhodovaciu schopnosť Rady, pretože zverejnenie týchto informácií nezabránilo

¹ Turco, bod 46.

² Turco, bod 67.

³ Vo svojom rozsudku vo veci *Access Info* (T-233/09) Všeobecný súd potvrdil, že „výkon demokratických práv občanmi totiž predpokladá možnosť podrobne sledovať rozhodovací proces prebiehajúci v inštitúciách, ktoré sa podieľajú na legislatívnom procese, a mať prístup k všetkým relevantným informáciám“ (bod 69).

⁴ *ClientEarth/Rada*, vec T-452/10.

úspešnému zavŕšeniu príslušných legislatívnych postupov;

16. vyzýva Radu, aby prehodnotila svoje pravidlá a zvýšila transparentnosť, pokiaľ ide o legislatívne postupy jednotlivých pracovných skupín a vnútorné orgány Rady tým, že bude poskytovať aspoň kalendár, programy zasadnutí, zápisnice z rokovaní, skúmané dokumenty, zmeny a doplnenia, schválené dokumenty a rozhodnutia a informácie o identite delegácií členských štátov a zoznamy členov bez toho, aby bola dotknutá možnosť použitia výnimiek uvedených v článku 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1049/2001, pokiaľ ide o zverejňovanie takýchto zoznamov; vyzýva Radu, aby rozhodnutia týchto orgánov sprístupňovala verejnosti; namieta proti používaniu „obmedzených“ dokumentov (pojem, ktorý nepochádza z nariadenia (ES) č. 1049/2001), ako aj proti praxi neregistrovaných dokumentov, ako sú pracovné dokumenty;
17. domnieva sa, že výbory Európskeho parlamentu by pred začatím trialógov s Radou mali vo všetkých prípadoch prijať aspoň orientačné hlasovania, aby sa legislatívny postup stal zodpovednejší, zrozumiteľnejší a prístupnejší pre verejnosť; Rada by pred začatím trialógov s Európskym parlamentom mala prijať „všeobecné prístupy“ či schváliť rokovacie pozície dohodnuté vo Výbore stálych predstaviteľov (Coreper), pričom všetky takéto dokumenty Európskeho parlamentu a Rady by mali byť okamžite zverejňované;
18. vyzýva Komisiu, aby zverejnila programy, zápisnice a vyhlásenia o záujmoch skupín expertov, ako aj mená členov, protokol a hlasovanie výborov komitológie a všetky dokumenty posudzované takýmito skupinami a výbormi vrátane návrhov delegovaných aktov a návrhov vykonávacích aktov; vyzýva Parlament, aby prijal transparentnejší a otvorenejší postup k zaobchádzaniu s týmito dokumentmi, a to aj na vnútornej úrovni;
19. pripomína, že transparentnosť sa podľa zmlúv neobmedzuje iba na legislatívne postupy, ale zahŕňa aj nelegislatívnu činnosť inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr EÚ; zdôrazňuje, že nariadenie (ES) č. 1049/2001 je jediným vhodným právnym základom na posúdenie práva na prístup k dokumentom a že iné právne akty, ako sú interné nariadenia alebo nariadenia ustanovujúce inštitúcie, agentúry a orgány, nemôžu zavádzať ďalšie dôvody na zamietnutie prístupu;
20. vyjadruje poľutovanie nad tým, že nedávne rokovania medzi inštitúciami EÚ v záujme „vzájomného porozumenia“ vo veci delegovaných aktov a novej rámcovej dohody medzi Komisiou a Európskym parlamentom neboli úplne transparentné; je odhodlaný dosiahnuť, aby jeho rokovania s Radou a Komisiou o prebiehajúcich alebo budúcich medziinštitucionálnych dohodách alebo porovnateľných zmluvách boli plne transparentné;
21. znovu pochvalne hodnotí prácu európskeho ombudsmana v súvislosti so zabezpečením väčšej transparentnosti v EÚ vzhľadom na to, že približne jedna tretina jeho vyšetrovaní je zameraná na nedostatok transparentnosti, ako sa uvádza v jeho správe za rok 2009, a zdôrazňuje jeho úlohu pri vplývaní, napríklad, na zmenu politiky transparentnosti Európskej agentúry pre lieky (EMA), pokiaľ ide o zverejňovanie správ o nežiaducich účinkoch¹ a správ o klinických štúdiách²; zdôrazňuje, že údaje, ktoré predkladajú subjekty EÚ, by mali byť všeobecne dostupné verejnosti;

¹ Sťažnosť 2493/2008/(BB)TS.

² Sťažnosť 2560/2007/BEH.

22. pripomína, že Súdny dvor v niektorých zo svojich nedávnych rozhodnutí, ako napríklad v uvedených veciach *API* a *TGI*, stanovil existenciu všeobecného predpokladu, čím Komisiu v niektorých prípadoch zbavil povinnosti jednotlivo preskúmať požadované dokumenty; zdôrazňuje, že toto je v zásade v rozpore so základnými zásadami nariadenia (ES) č. 1049/2001; pripomína, že v judikatúre Súdneho dvora sa tiež zdôrazňuje potreba revidovať pravidlá pre prístup priamo dotknutých strán k ich vlastným súborom v držbe orgánov;
23. zdôrazňuje, že hoci sa článok 15 ZEÚ len špecificky týka administratívnych dokumentov súdu, Súdny dvor, rovnako ako všetky ostatné inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ musia vykonávať svoju prácu „čo najotvorenejšie“ podľa článku 1 ZEÚ; na tento účel vyzýva Súdny dvor, aby preskúmal spôsoby, ako zvýšiť transparentnosť svojich súdnych činností, pretože spravodlivosti nielenže musí byť učinené zadost', ale je nutné to aj vidieť¹, a aby plne rešpektoval nariadenie (ES) č. 1049/2001, čo sa týka administratívnych činností;
24. pripomína význam zásady výsledovateľnosti v záujme zabezpečenia toho, aby občania vedeli, akým spôsobom a s akými výsledkami sa pridelujú a vynakladajú verejné prostriedky, a vyzýva inštitúcie EÚ, aby uplatňovali túto zásadu vo vzťahu k chodu inštitúcie a politikám a finančným prostriedkom prideleným na ich realizáciu na všetkých úrovniach;

Výnimky

„Priestor na zamyslenie“

25. pripomína, že v nových zmluvách sa už neuvádza osobitný odkaz na povinnosť Rady vymedziť prípady, v ktorých koná v rámci svojej legislatívnej právomoci, a na potrebu zachovať účinnosť jej rozhodovacieho procesu (článok 207 ods. 3 bývalej ZES), tzv. priestor na zamyslenie, a že súčasné „prežívanie“ tohto konceptu sa zakladá iba na článku 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1049/2001;
26. v súlade s najlepšimi medzinárodnými štandardmi vypracovanými veľkými mimovládnyimi organizáciami² zdôrazňuje potrebu prísneho overovania pozostávajúceho z troch častí, ktorý sa má používať na odôvodnenie zamietnutia prístupu k dokumentu: 1) informácie obsiahnuté v dokumente sa musia týkať legitímneho cieľa uvedeného v legislatívnom akte, 2) sprístupnením dokumentu musí hroziť značné poškodenie tohto cieľa a 3) poškodenie cieľa musí byť rozsiahlejšie ako verejný záujem na získaní informácií obsiahnutých v dokumente;
27. pripomína, že nariadenie (ES) č. 1049/2001 ukladá inštitúciám jednoznačnú povinnosť poskytovať prístup ku všetkým častiam dokumentu, na ktoré sa nevzťahuje žiadna z výnimiek; konštatuje, že poskytnutý čiastočný prístup je často neprimerane obmedzený, a zdôrazňuje, že by sa mal skutočne zväziť prístup aj k tým podstatným častiam dokumentov, ktoré žiadateľa zaujímajú;

¹ *R/Sussex Justices, Ex parte McCarthy* ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233).

² Článok 19, *The Public's Right to Know: Principles of Freedom of Information Legislation* (Právo verejnosti vedieť: zásady právnych predpisov o práve na informácie), Londýn, 1999; Transparency International, *Using the Right to information as an Anti-Corruption Tool* (Používanie práva na informácie ako nástroja na boj proti korupcii), Berlín, 2006.

28. poukazuje na to, že súčasný článok 4 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1049/2001 má za cieľ obmedziť rozsah „priestoru na zamyslenie“ stanovením, že – ako predpoklad odmietnutia prístupu – zverejnenie dokumentu nemusí iba ohrozovať rozhodovací proces, ale ho musí „vážne“ ohrozovať, pričom v každom prípade umožňuje prekročiť toto obmedzenie, pokiaľ prevažuje verejný záujem na jeho zverejnení; zdôrazňuje však, že napriek uvedenému článok 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1049/2001 obsahuje neurčité vymedzenie pojmu, ktoré neustanovuje jednoznačné podmienky uplatňovania alebo zohľadňovania judikatúry Súdneho dvora; zdôrazňuje, že pojem treba náležite vymedziť v súlade s koncepciou právnej istoty, a to zúžením koncepcie;
29. zdôrazňuje, že trialógy a zmierovacie postupy (ako sa výslovne uvádza v článku 294 ZFEÚ) sú významnou etapou legislatívneho postupu, a nie oddeleným „priestorom na zamyslenie“; domnieva sa najmä, že súčasné postupy, pokiaľ ide o trialógy pred prípadnou dohodou v prvom čítaní, nezabezpečujú uspokojivú úroveň legislatívnej transparentnosti a prístup k dokumentom ani interne – Európskemu parlamentu, ani navonok vo vzťahu k občanom a verejnej mienke; žiada preto, aby s dokumentmi vytvorenými v ich rámci, ako sú programy, zhrnutie výsledkov a tzv. štvorstĺpcové dokumenty vypracované na uľahčenie rokovaní, v zásade nezaobchádzalo inak ako s ostatnými legislatívnymi dokumentmi, a aby sa zverejňovali, pokiaľ ide o trialógy pred prípadnou dohodou v prvom čítaní; preto poveruje svoje príslušné orgány, aby tento postup štandardizovali, a vyzýva ostatné orgány, aby urobili to isté;

Ochrana údajov a transparentnosť

30. zdôrazňuje, že je potrebné dosiahnuť primeranú rovnováhu medzi transparentnosťou a ochranou údajov¹, ako vyplýva z judikatúry v súvislosti s vecou *Bavarian Lager*, a zdôrazňuje, že ochrana údajov by sa nemala „zneužívať“, najmä na zastieranie konfliktu záujmov a neprípustné ovplyvňovanie v rámci správy a rozhodovania na úrovni EÚ; poukazuje na to, že rozsudok Súdneho dvora vo veci *Bavarian Lager* je založený na aktuálnom znení nariadenia (ES) č. 1049/2001 a nebráni zmene znenia, ktoré je nevyhnutné a naliehavé, najmä po tom, ako bolo v zmluvách a v Charte základných práv jednoznačne vyhlásené právo na prístup k dokumentom;
31. víta zhodu, ktorú európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS) dosiahol s Európskym ombudsmanom v otázke primeranej rovnováhy medzi ochranou údajov a transparentnosťou, najmä pokiaľ ide o proaktívny prístup v tom zmysle, že „inštitúcie posúdia a následne objasnia dotknutým osobám – predtým, ako zozbierajú údaje o nich alebo v okamihu ich zhromažďovania – , do akej miery spracovanie týchto údajov zahŕňa

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

alebo môže zahŕňať ich zverejnenie“¹;

Aarhuský dohovor

32. zdôrazňuje niekoľko rozdielov medzi nariadením (ES) č. 1049/2001 a Aarhuským dohovorom, ako sa uplatňuje na základe nariadenia (ES) č. 1367/2006, ako sú nedostatok absolútnych dôvodov zamietnutia v Aarhuskom dohovore a výnimky na základe ochrany vojenských otázok, finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky EÚ alebo členského štátu, právneho poradenstva alebo inšpekcií, vyšetrovania a auditov, a obmedzenie výnimky na základe obchodného záujmu na prípady, keď je táto dôvernosť chránená zákonom na účel ochrany oprávneného hospodárskeho záujmu;
33. vyzýva všetky inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ, aby uplatňovali nariadenie (ES) č. 1049/2001 spôsobom, ktorý je v súlade s ustanoveniami Aarhuského dohovoru; v tejto súvislosti vyzýva Komisiu, aby zverejnila štúdie o kontrole súladu v súvislosti s transpozíciou smerníc EÚ pre oblasť životného prostredia² a vedecké štúdie, napríklad o vplyve biopalív³, a vyzýva Európsku chemickú agentúru (ECHA), aby plne uplatňovala článok 119 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH)⁴, pokiaľ ide o elektronický prístup verejnosti, a prijímala iba tvrdenia o dôvernom charaktere, ktoré sú zreteľne odôvodnené ako platné podľa článku 119 ods. 2 nariadenia REACH, a aby informácie, ktoré sú obvykle považované za porušenie ochrany obchodných záujmov podľa článku 118 ods. 2 nariadenia REACH, interpretovala prísne a bez toho, aby bola dotknutá jej povinnosť podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 vyhodnocovať v jednotlivých prípadoch akékoľvek priznanie dôverného charakteru v porovnaní s možným prevažujúcim verejným záujmom;
34. zdôrazňuje, že pri akejkoľvek revízii nariadenia (ES) č. 1049/2001 by sa mal plne rešpektovať Aarhuský dohovor a akákoľvek výnimka by sa mala stanoviť v plnom súlade s ním;

Medzinárodné vzťahy

35. zdôrazňuje, že dokumenty týkajúce sa medzinárodných dohôd vrátane dokumentov prijatých alebo predložených akýmkoľvek orgánmi, ktoré majú za úlohu vykonávanie alebo monitorovanie uplatňovania týchto dohôd, by mali byť zverejňované, pretože nie sú kategoricky vylúčené z prístupu verejnosti, a že prístup k nim by mal byť zamietnutý len v prípade, že hrozí skutočné poškodenie medzinárodných vzťahov, a s prihliadnutím na článok 4 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1049/2001 o konzultáciách s treťou stranou;

¹ EDPS, Prístup verejnosti k dokumentom obsahujúcim osobné údaje po vynesení rozsudku vo veci *Bavarian Lager*, 24. marca 2011 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/11-03-24_Bavarian_Lager_EN.pdf) a Prístup verejnosti k dokumentom a ochrana údajov, 2005.

(http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/05-07_BP_accesstodocuments_EN.pdf).

² Pozri prebiehajúce súdne konanie vo veci *ClientEarth/Komisia*, T-111/11.

³ Pozri prebiehajúce súdne konania vo veciach *ClientEarth a ďalší/Komisia*, T-120/10 a *ClientEarth a ďalší/Komisia*, T-449/10.

⁴ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že medzinárodné dohody majú záväzné účinky, overovanie verejného záujmu by sa malo zavádzať s ohľadom na danú výnimku; poukazuje na to, že Európsky parlament, ktorý je volený občanmi EÚ, je na základe zmlúv poverený inštitucionálnou úlohou pri zastupovaní verejného záujmu; vyjadruje pevné odhodlanie zabezpečiť, aby sa plne rešpektovali nové inštitucionálne výsady priznané Európskemu parlamentu na základe Lisabonskej zmluvy (článok 218 ZFEÚ) v oblasti medzinárodných dohôd a aby tomu nemohli zamedziť žiadne dvojstranné dohody s tretími krajinami;

Dobrá správa vecí verejných

36. zdôrazňuje, že transparentnosť je úzko spätá s právom na dobrú správu, ako sa uvádza v článku 298 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv; zdôrazňuje, že transparentnosť verejnej správy zaručuje demokratickú kontrolu administratívnych úloh EÚ, účasť občianskej spoločnosti a podporu dobrej správy vecí verejných (článok 15 ZFEÚ);
37. zdôrazňuje súčasný nedostatok koherentného správneho práva pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry EÚ, ako sú pravidlá týkajúce sa vydávania rozhodnutí správnych orgánov, proti ktorým sa možno odvolať,¹ alebo jednoznačnej koncepcie administratívnych úloh, ako sa uvádza v článku 15 ods. 3 ZFEÚ; vyzýva preto inštitúcie EÚ, aby podľa článku 298 ZFEÚ urýchlene vymedzili spoločné správne právo EÚ a poskytli spoločné a horizontálne uplatniteľné vymedzenie administratívnej úlohy najmä Európskej centrálnej banky, Európskej investičnej banky a Súdneho dvora; žiada Komisiu, aby v tejto veci predložila legislatívny návrh podľa článku 225 ZFEÚ, ktorý by sa okrem iného mal zaoberať otázkou transparentnosti a zodpovednosti Komisie pri konaniach vo veci porušenia právnych predpisov vo vzťahu voči sťažovateľom, Európskemu parlamentu a občanom;
38. zdôrazňuje, že nariadenie (ES) č. 1049/2001 stanovuje prísne lehoty na vybavovanie žiadostí o prístup k dokumentom²; s veľkým znepokojením poukazuje na to, že Komisia ich nedodržiava, dokonca ani v súvislosti s odporúčaním a prísnyim opatrením Európskeho ombudsmana, napríklad vo veci 676/2008/RT (tzv. vec *Porsche*); ľutuje, že táto prax sa od ostatnej správy Parlamentu v roku 2009 nezmenila, čoho dokladom sú dve prebiehajúce súdne konania, na začatie ktorých dala podnet organizácia *ClientEarth a ďalší* (vec T-120/10 a vec T-449/10);
39. poukazuje na to, že značné prieťahy v niekoľkých prípadoch viedli k tomu, že konania sa na Súdnom dvore začali na základe nedostatočnej odpovede, po ktorých nasledovala neskorá odpoveď Komisie, čím sa súdna vec stala neplatnou a dotknutý jednotlivec bol nútený začať celý postup odznova³; vyzýva Komisiu, aby plne dodržiavala lehoty stanovené v nariadení (ES) č. 1049/2001; navrhuje, aby sa zaviedli dôsledky, ako je napríklad povinnosť zverejňovať dokumenty v prípade nedodržania lehôt;

¹ V konaní vo veci *Access Info* (T-233/09) sa ukázalo, že existuje prax posielania potvrdzujúcich rozhodnutí obyčajnou, nie doporučenou poštou, hoci dôkaz o dátume doručenia je v prípade ďalšieho (súdneho) konania o opravných prostriedkoch podstatný pre posúdenie dodržania lehôt. Pozri body 20-29.

² Články 7 a 8 nariadenia (ES) č. 1049/2001.

³ Pozri napríklad *Ryanair Ltd./Komisia* (spojené veci T-494/08 a T-500/08 a T-509/08), a *Stichting Corporate Europe Observatory/Komisia* (vec T-395/10).

40. požaduje, aby výročné správy vypracované a zverejnené v súlade s článkom 17 nariadenia (ES) č. 1049/2001 obsahovali výpočet priemerného času na spracovanie žiadostí, ako sa uvádza v správe Rady o prístupe k dokumentom za rok 2009;
41. pripomína, že dobrá správa vecí verejných spája koncepcie „prístupu k dokumentom“ a „prístupu k informáciám“; požaduje, aby sa zmenili existujúce právne predpisy uplatňujúce článok 6 ods. 2 a 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001, pokiaľ ide o objasňovanie žiadostí a pomoc občanom, na prípady žiadostí o informácie, ak existujú dokumenty, ktoré sú z hľadiska tejto žiadosti relevantné;
42. pripomína, že transparentnosť nie je len otázkou pasívnych reakcií zo strany inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr EÚ, ale vyžaduje proaktívny prístup, ako niekoľkokrát zdôraznil Európsky ombudsman; vyzýva inštitúcie EÚ, aby na svojich internetových stránkach automaticky sprístupňovali verejnosti čo najviac kategórií dokumentov (vrátane rozpočtov a zoznamov zmlúv o verejnom obstarávaní uzavretých v priebehu posledných troch rokov); zdôrazňuje, že proaktívny prístup môže zabrániť zbytočným sporom, ktoré majú za následok neefektívne nakladanie s prostriedkami daňových poplatníkov a vedú k zbytočným priet'ahom, nákladom a záťažou žiadateľov o prístup;
43. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila transparentnosť pri správe európskych fondov zverejňovaním rovnakých kategórií informácií o všetkých príjemcoch týchto prostriedkov na jednotnej webovej stránke v jednom z pracovných jazykov EÚ;
44. domnieva sa, že by sa mali vytvoriť kľúčové miesta, pokiaľ ide o prístup k dokumentom, a že by sa v každom GR alebo na zodpovedajúcom oddelení inštitúcií malo zabezpečiť riadne školenie úradníkov s cieľom vytvoriť čo najlepšiu proaktívnu politiku, hodnotiť žiadosti čo najefektívnejším spôsobom a zaistiť, aby sa všetky lehoty stanovené v nariadení (ES) č. 1049/2001 plne dodržiavali;
45. opätovne pripomína, že Európsky parlament by mal byť v popredí proaktívneho prístupu, čo sa týka zverejňovania, transparentnosti, otvorenosti a prístupu k dokumentom; v tejto súvislosti zdôrazňuje úspech vysielania vypočutí a schôdzí výborov naživo cez internet popri plenárnych zasadnutiach, a domnieva sa, že legislatívny prehľad (OEIL) by sa mal ďalej rozšíriť, aby zahŕňal všetky úradné jazyky EÚ a informácie na úrovni výborov, ako aj na úrovni plenárnych zasadnutí, ako sú pozmeňujúce a doplňujúce návrhy, stanoviská ostatných výborov, stanoviská právnej služby, zoznamy hlasovania, hlasovania podľa mien, mená prítomných a hlasujúcich poslancov, medziinštitucionálne listy, mená tieňových spravodajcov, funkcia vyhľadávania podľa slov, viacjazyčné vyhľadávanie, termíny na predloženie, kanály RSS, vysvetlenie legislatívneho postupu, prepojenia na rokovania vysielané naživo cez internet atď., s cieľom zabezpečiť úplný cyklus informácií pre občanov, ktorý umožňuje prístup k dokumentom aj k viacjazyčným zhrnutiam legislatívnych návrhov pre občanov a k zhrnutiam existujúcich právnych predpisov EÚ (SCADPLUS), v súvislosti s ktorými by sa tiež mali ponúknuť zodpovedajúce popísané nástroje vyhľadávania a prehľadávania;
46. pripomína význam ochrany nezávislosti mandátov poslancov Európskeho parlamentu; zároveň sa domnieva, že transparentnosť sa musí vzťahovať aj na činnosť oficiálnych

orgánov Európskeho parlamentu (ako sú Konferencia predsedov, Predsedníctvo¹ a kvestori) a na činnosť poslancov, ako je účasť na práci Európskeho parlamentu a dochádzka, za podmienok, ktoré Európsky parlament požadoval vo svojom uznesení zo 14. januára 2009; domnieva sa, že otázka príspevkov vyplácaných poslancom Európskeho parlamentu by sa mala riešiť transparentným spôsobom pri plnom rešpektovaní pravidiel o ochrane osobných údajov;

47. domnieva sa, že členské štáty by mali odzrkadľovať transparentnosť na úrovni EÚ pri transpozícii právnych predpisov EÚ do vnútroštátneho práva, najmä vytváraním porovnávacích tabuliek opierajúcich sa, okrem iného, o najlepšie postupy v oblasti transparentnosti elektronického Európskeho parlamentu a elektronickej verejnej správy;
48. zdôrazňuje, že orgány členských štátov vo všeobecnosti nevyhovujú občanom v súvislosti s ich právom na informácie, a preto so zreteľom na zásadu dobrej správy vecí verejných vyzýva Komisiu, aby preskúmala ustanovenia členských štátov týkajúce sa prístupu k dokumentom a povzbudila ich, aby vypracovali maximálne transparentné pravidlá podporujúce prístup občanov k dokumentom;
49. berie na vedomie určité zlepšenia v registroch Rady, ale upozorňuje na pretrvávajúci nedostatok koordinácie a interoperability medzi inštitúciami, pretože pre ich registre neexistuje žiaden spoločný informačný model, ktorý by umožnil občanom nájsť na „jednom mieste“ potrebné dokumenty a informácie, ktoré zahŕňajú, alebo využívať spoločný vyhľadávač, integrálne prepojený najmä na legislatívny prehľad (OEIL), v ktorom sú zoskupené dokumenty vzťahujúce sa na jeden legislatívny postup;
50. vyzýva Radu a Komisiu, aby s týmto cieľom rokovali s Európskym parlamentom o zmene a doplnení spoločného vyhlásenia o postupe spolurozhodovania a medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe právnych predpisov; zaväzuje sa, že medzičasom zmení a doplní svoj rokovací poriadok vrátane pripojeného kódexu správania pre rokovania v rámci spolurozhodovania, aby sa tieto zásady stali plne záväzné;
51. domnieva sa, že medziinštitucionálny výbor zriadený podľa článku 15 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1049/2001 by mal pracovať intenzívnejšie a podávať príslušným výborom správy o prerokúvaných otázkach, pozíciách, ktoré Parlament obhajuje, problematických otázkach nastolených inými orgánmi a prípadných dosiahnutých výsledkoch; vyzýva ho preto, aby zasadal pravidelnejšie a v každom prípade najmenej raz ročne a aby otvoril vnútorné diskusie a rokovania tým, že zabezpečí, aby boli verejné, a že bude vyzývať občiansku spoločnosť a európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov na predkladanie podnetov, ktoré bude zvažovať; výbor by mal pracovať na výročnej správe o audite transparentnosti a otvorenosti v EÚ, ktorú by mal vypracúvať Európsky ombudsman; vyzýva ho, aby sa bezodkladne venoval otázkam uvedeným v tomto uznesení;

o

¹ Napríklad od roku 2009 súčasťou Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu (Ú. v. EÚ C 212 E, 5.8.2010, s. 145) už nie je zoznam dokumentov Európskeho parlamentu, ktoré sú priamo prístupné verejnosti, ale výsadu zostavovať takýto zoznam teraz rokovací poriadok priznáva Predsedníctvu (článok 104 ods. 3).

52. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládám a parlamentom členských štátov, Európskemu ombudsmanovi, európskemu dozornému úradníkovi pre ochranu údajov a Rade Európy.